

Spab. 0929



**Pécsi Törvényszék  
mint másodfokú bíróság**

Záradék:  
Az irat papír alapú iratról  
készített elektronikus másolat

Pécsi Járásbíróság	
Érke:	2020. SZEPTEMBER 30.
Pékságy:	S. T. Ö. N. ...
Érke. módja: postán, személyesen, faxon gyűjtőládánál, kézbe átadással, e-mail-en	
Ügyszám:	3.P.2020.7/2020

**Az ügy száma:** 1.Pf.20.315/2020/5.

**A felperes:**

**A felperes képviselője:** Dr. Csuka Ügyvédi Iroda (Kaposvár, Németh István fasor 47.; eljáró ügyvéd: dr. Csuka Zoltán Pál) 24

**Az alperes:** OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt. (Budapest, Mozsár u. 8.)

**Az alperes képviselője:** Ügyvédi Iroda ( eljáró ügyvéd: )

**A per tárgya:** végrehajtás megszüntetése

**Az elsőfokú bíróság:** Pécsi Járásbíróság

**A fellebbezéssel támadott határozat száma:** 3.P.20.207/2020/19.

**A fellebbezést benyújtó fél:** alperes (20. sorszám)

**Ítélet:**

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét pontosítja azzal, hogy a bíróság Végrehajtói Irodája által foganatosított végrehajtást szünteti meg.

Az így pontosított ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül ( ) másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

**Indokolás**

Az elsőfokú bíróság megszüntette önálló bírósági végrehajtó előtt a felperessel szemben /2019. szám alatt folyamatban lévő végrehajtási eljárást, és kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek forint perköltséget, a végrehajtónak pedig forint végrehajtási költséget, továbbá az államnak, külön felhívásra, forint le nem rótt eljárási illetéket.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezett; a megváltoztatását, a kereset elutasítását és a felperes perköltség viselésére kötelezését kérte.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására és az alperes másodfokú perköltségben marasztalására irányult.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás több helyen pontatlan és hiányos, ezért azt a másodfokú bíróság az alábbiak szerint egészíti és javítja ki, illetőleg pontosítja.

Az elsőfokú ítéletet a Pécsi Járásbíróság helyesen 3.P.20.207/2020/19. ügyszámon hozta meg. Az alperest a  Ügyvédi Iroda (  ) képviselte a perben, az iroda nevében járt el dr.  ügyvéd.

A felperes ellen az alperes kérelmére dr. Selymi Györgyi közjegyző által  2019. számon kiállított végrehajtási záradékkal elrendelt végrehajtást a rendelkezésre álló iratok alapján  Végrehajtói Irodája foganatosítja, aki a  Végrehajtói Irodája által  2019. számon foganatosított végrehajtást folytatja.

A kölcsönszerződés felmondására pedig azért került sor, mert a felperes a fizetési kötelezettségének többszöri felszólításra sem tett eleget.

Az így kiegészített, pontosított és kijavított tényállás alapján értett egyet a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemi döntésével, azzal a további pontosítással, hogy a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) XL. Fejezetében az 528. § - 537. §-ok rendelkezései alapján nem a végrehajtási eljárás, hanem a végrehajtás szüntethető meg.

Az elsőfokú bíróságnak abban a jogkérdésben kellett állást foglalni, hogy a felperes keresete alapján az ellene az alperes mint végrehajtást kérő kezdeményezésére indult végrehajtás a Pp. 528. § (2) bekezdésének a) pontjára hivatkozással megszüntethető-e.

Az elsőfokú bíróság a döntését arra, az általa irányadónak tekintett bírósági gyakorlatra alapította, ami a Kúria - helyesen - BH2014.151. szám alatt közzétett ügyben hozott ítélete nyomán alakult ki. Ebben a döntésében a Kúria a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rég. Ptk.) 327. § (3) bekezdését a Vht. 13. § (1) és (5) bekezdéseivel együtt úgy értelmezte, hogy a közvetlenül végrehajtható okiratba foglalt követelések az okiratban meghatározott határidő elteltével nem csak esedékessé, hanem végrehajthatóvá is válnak, hiszen ezek teljesítése más hatósági eljárás közbeiktatása nélkül közvetlenül bírósági végrehajtás útján kikényszeríthető. Az ilyen követelések esetében a végrehajtási jog elévülése, egyéb feltételek fennállása esetén, a szerződésben megállapított teljesítési határidő eltelte, illetőleg a követelés felmondás folytán történt esedékessé válása után nyomban megkezdődik. Abban az esetben pedig, ha mód van a végrehajtási kényszer közvetlen alkalmazására, csak a végrehajtási cselekményt lehet olyan célravezető jogérvényesítési lépésnek tekinteni, ami az elévülés megszakadását eredményezi.

A felperes és az alperes jogelődje között létrejött kölcsönszerződést közjegyző közokiratba foglalta. A felperes mint adós teljes kölcsönösszegre vonatkozó visszafizetési kötelezettsége pedig a szintén közokiratba foglalt azonnali hatályú felmondással esedékessé vált. Ezt követően a követelés behajtása érdekében az alperesi jogutód kérelmére közvetlen végrehajtás indult, mert a közokirat végrehajtási záradékkal történő ellátásának a közjegyző szerint fennálltak a Vht. 13. § (1) és (5) bekezdésében, valamint a 23/C. §-ában írt törvényi feltételei. Az alperes jogutód azonban az azonnali hatályú felmondással 2013. június 14-ével esedékessé vált követelés végrehajtását csak 2019. január 11. napján kezdeményezte a közjegyzőnél.

A felek jogvitájában rögzíthető tények lényeges elemei tehát megegyeznek a BH2014.151. számon közzétett döntés alapjául szolgáló tényállásban írtakkal. Az elsőfokú bíróság ezért helytállóan vonta le azt a következtetést, hogy az alperes az esedékessé tételével egyidejűleg végrehajthatóvá vált követelését a régi Ptk. 327. § (3) bekezdése és a Vht. 57. § (1) bekezdése szerint bekövetkezett elvülést követően érvényesítette végrehajtás útján. Erre tekintettel a már megkezdett végrehajtást a Vht. 57. § (2) bekezdése értelmében nem lehet folytatni, azt a felperes kérelmére a Pp. 528. § (2) bekezdésének a) pontja alapján meg kellett szüntetni.

Utal a másodfokú bíróság arra, hogy hasonló tényállású és jogi megítélés alá eső ügyekben: a Pfv.20.639/2015/7., a Pfv.21.768/2016/9. és a Pfv.21.122/2018/6. számú felülvizsgálati eljárásokban született határozatokból az tűnik ki, hogy a Kúria a fent hivatkozott és közzétett döntésében kifejtett álláspontját következetesen fenntartotta, ezért az ennek nyomán kialakult ítélkezési gyakorlat irányadónak tekintendő. A másodfokú bíróság pedig a felülbírálati jogkörének gyakorlása során az alperes fellebbezése kapcsán sem vont le a rendelkezésre álló tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő következtetést.

Ezekre az indokokra tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján, figyelemmel az (1) bekezdésben foglaltakra, helybenhagyta azzal a pontosítással, hogy a bíróság Végrehajtói Irodája által foganatosított  
végrehajtást szüntette meg.

Az eredménytelenül fellebbező alperes a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperes másodfokú eljárásban felmerült, a Pp. 82. § (1) és (3) bekezdése alapján felszámított ügyvédi munkadíjból álló perköltségét, aminek az összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésének a) pontjára tekintettel a (2) bekezdése alapján, a jogi képviselő által ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenység arányában mérsékelt összegben állapította meg.

Pécs, 2020. szeptember 10.

Dr. Tolnai Ildikó s.k.  
a tanács elnöke

Dr. Barth Andrea s.k.  
előadó bíró

Dr. Hosszú Hedvig s.k.  
bíró

A KIADMÁNY HITELEŐL

